

Beatus qui audit uerba prophetiæ libri huius, adiunxit, & seruat quæ in ea scripta sunt. **Nō** em̄ (ut ait **Apo** **Roma. 2.** stolus) auditores legis iusti sunt apud deum, sed factores legis iustificabuntur. Audire & nō facere, magis pertinet ad contumaciam, quàm ad beatitudinē. Vnde **Iacobus** dicit: **Scienti bonum & nō faciēti, peccatum est illi.** Et **Iacobus**: **Estote factores uerbi, & nō auditores tantum, fallētes uosmetipsos, Quia si quis** **Jacobi. 1.** **auditor est uerbi & non factor, hic comparabitur uiro consideranti uultū natiuitatis suæ in speculo. Cōsiderauit enim se, & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit. Qui autem perspexerit in lege perfectæ libertatis, & permanserit, non auditor obliuiosus factus, sed factor oporis, hic beatus in facto suo erit.**

FERIA SECVNDA
 d'apost Oculi. **Lucæ III.**

In illo tēpore Dixerūt pharisæi ad Iesum: Quanta audiuimus facta. Et reliqua.

QVorum insana perfidia, sanā (licet nesciens) ridē consistetur, q̄ **Christū** dominum fabrum cognominat, & medicū uocat. **Faber** enim est uerus, quia omnia per ipsum facta sunt: medicus, quia oīa p̄ ipsum restaurata sunt in cælis & in terra, & sicut de se ipso testat, **Nō** hūit op^o sibi in medico, sed male hūtes.

Luce. 7

Et quia diximus, quo instrumento fabricandi, dicimus & quo utatur genere medicandi. Præteriens uidit cæcum à natiuitate, expuit in terram, & fecit lutum de spuro, liniuitq; super oculos eius, & dixit ei: Vade & laua in natatoria Silog, quod interpretatur missus.

Johan. 9

Abijt ergo & lauit, & uenit uidēs. Agnosce igitur magnæ modum medicinæ, & gaude, quia per hanc illuminari meruisti. Lutum de terra, caro Christi ē. Sputum de capite, diuinitas eius est, quia caput Christi deus. Sputum lato immixtum nos illuminat in natatoria Siloæ baptizatos, quia uerbum caro factū ē, & habitauit in nobis, & uidimus gloriam eius, quam prius tenebris arcantibus comprehendere non poteramus. Per fabrū ergo Christum creatus es, ut esses. Per medicum Christum recreatus es, ut post uulnera sanus esses, qui ab irridentibus ciuibus quidem se ipsum curare, hoc est, in sua patria uirtutes facere mouetur, Sed non ociose ab euangelista alio excusatur, quia non poterat ibi uirtutem ullam facere, nisi paucos infirmos impositis manibus curauit. Et mirabatur propter incredulitatem illorum, ne fortasse quis ulli orem nobis fieri debere patriæ putaret affectū. Amabat itaq; ciues, sed ipsi se charitate patriæq; libere priuabant. Ait autem: Amen dico uobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua. Prophetā dici in scripturis dñm Ch̄sm, & Moyses testis est, q̄ ait: Prophetam uobis suscitabit dñs deus uester de fratribus uestris, tanquam me ipsum audite. Non solum autem ipse qui caput & dñs est prophetarum, sed & Elias, Ieremias, cæteriꝫ prophetæ minores in patria quàm in exteris regionibus habiti sunt: quia p̄ pemodū naturale est, ciues semper ciuibus inuidere.

Deut. 18.

Nō em̄ considerant præsētia uiri opera, sed fragile recordantur infantia, quasi nō & ipsi per eosdē ætatis gradus ad maturam ætatē uenerunt. In ueritate dico uobis, multæ uiduæ erant in diebus Eliæ in Israel, quando clausum est cælū annis tribus & mensibus sex, cum facta esset fames magna in terra, & ad nullam illarum missus est Elias nisi in Sarepta Sidoniæ ad mulierem uiduam.] Non, inquit, hoc quod diuina fastidiosis ciuibus beneficia subtrahit, pphetæ gestis aduersatur: quia sicut fame quondam omnem terrā premente, nemo est in Iudæa reperus Eliæ dignus hospitio, sed exteræ gentis uidua est quæsitā, quæ ob fidei gratiā à tanto ppheta uisita uideberet. Et sicut multis ibidem existentibus leprosis, Naaman tm̄ Syrus, quia deuote quæsierat ab Eliseo propheta curari, pmeruit: sic & uos nō alia q̄ inuidiæ pfdiæq; causa superno munere priuabit. Quorum si facta pphetæ etiam allegorice discussis, inuenies profecto dñm in patria sua, à qua receptus nō est perfidia, superbiā notasse Iudæorū. Nomine uero Capharnaum, quæ ager cōsolationis interpretat̄, gētium prædicasse salutē, ubi maiora quotidie signa per apostolos apostolorūq; successores, nō tam in corporū, q̄ in animarū sanatione patrātur. Igitur uidua, ad quam Elias missus est, gentiū designat ecclesiā, quæ à suo diutius est conditore deserta, populum recte fidei nesciuit, quasi pauperem filium egenā stipe nutrebat, id est, uerbo fructus experte docebat, donec ad ueniens sermo propheticus, qui exiccato uellere Israël, utpote clausa cæli ianna, fame periclitabat̄ in Iudæa, psceretur ibi simul & psceret, & receptus uide licet à credentibus, & reficiens ipse credentes. Vnde

bene hæc uidua in Sareptha Sidonia dicitur esse mo-
 rata. Sidonia quippe, uenatio inutilis: Sareptha uero
 incēdium, uel angustia panis interpretatur: quia ubi
 abundauit peccatum, superabundauit gratia. Vbi re-
 bus superuacuis acquirēdis, quasi aucupandi curam
 pendebatur: ubi dirē satis incendium famis, panisq̄
 spiritualis antea fiebat angustia, ibi farina oleumq̄
 ore prophetico benedicitur, id est, fructus & hilari-
 tas charitatis, siue gratia corporis dominici, & chris-
 smatis unctio indefectiuo uerbi cælestis munere for-
 cundatur: cuius hætenus in uasis oleum gaudij spiri-
 tualis, & benedictionis farina non defecit, cæterisq̄
 non credunt gentibus, inopia panis diuini miseris, &
 uenatui deditis inutili. Nam & ipsa pulcherrime my-
 sticum sibi, priusquam moreretur, panē factura, duo
 se ligna colligere uelle testatur: non solum ligni no-
 mine, sed etiam numero lignorum, signum crucis ex-
 primens, quo nobis est panis uitæ præparatus æter-
 næ. Et multi leprosi erāt in Israel sub Eliseo
propheta. 7 nemo eorū mundatus est, nisi Na-
aman Syrus. Quia nota est historia, de myste-
 rio necesse est paucis intinemus. Et Naaman ergo
 iste Syrus, qui interpretatur decor, populum demon-
 strat nationū quondā perfidiæ scelerumq̄ lepra ma-
 culosum, sed per sacramentum baptismatis ab omni
 mentis & corporis fœditate purgatū. Qui captæ con-
 filio puellæ, hoc est, inspirationis supernę gratia, quā
 Iudæis cōseruare non ualentibus, gentes rapuere sa-
 lutem, cōmonitus septies lauari iubetur: quia nimis
 solum baptismi genus, quod ex spiritu sancto regene-
 rat, saluat. Vnde iure caro eius post lauacrū, uelut ca-
 ro pueri parui apparuisse memoratur, siue quia cum

Etos in Christo baptizatos in unam parit gratia mater infantia. Seu ille magis sit intelligendus puer, de quo dicitur: Paruulus natus est nobis, filius datus est nobis, cuius corpori per baptismum tota credentium soboles adunatur. Et ut cuncta hic baptismi sacra-
 menta praemōstrata, in quo abrenūciare sathanæ, fidem cōfiteri præcipimur, negat se Naaman ultra dijs alienis litaturum, soli per omnia domino seruiturus. Partem quoq; terræ sanctę secum tollere gaudet, q̄a baptizatos oportet dominici quoq; corporis partici-
 patione cōfirmari. Merito igitur Naaman, cuius dū aqua corpus abluitur fide pectus purgatur, id est, populus gentium, Iudæis lepra contumacię squalentibus antefert. Merito uidua Sarephana, id est, ecclesia, ligno crucis refici desiderās, Iudæis fame uerbi p-
 euntibus, pane sacro corporis, & uiuifici spiritus un-
 ctione recreatur: probaturq; dominus, non ob suam impotentiam ciuibus, sed ob eorum inuidiam, uirtutum dogma negasse. Atq; hoc exemplo totam potestrem gentem, non quia non amaretur, sed quia ipsa se amari uellet, nō amare, ab eo derelictam, doctori-
 bus scilicet inde ob saluationem gentium toto orbe dispersis. Sed quod dominus uerbo de Iudis, hoc ipsi de se Iudæi factō testantur. Nam sequitur: Et repleti sunt omnes in synagoga ira hæc audientes.
Et surrerunt, & eiecerunt illum extra ciuitatem. Sacilegia quippe Iudæorū, quæ ante prænu-
 ciauerat per Prophetam dicens dominus: Retribue-
 bant mihi mala pro bonis, in euangelio docet esse cō-
 pleta. Nam cū ipse per populos beneficia diffunde-
 ret, illi iniurias irrogabant. Nec mirum si perdiderūt salutem, qui eiecerunt de suis sinibus saluatorem.

Isaie. 9.

Psalm. 14

Moraliter enim dñs, & qui docuerit exēplo sui apostolos suos omnibus omnia fieri, nec uolentes repudiari, nec inuitos alligari, nec eijcientibus reluctatur, nec rogantibus deest. Sic Gerasenos alibi, cum uirtutes eius sustinere nō possent, quasi infirmos & ingratos reliquit. Simul intellige non ex necessitate fuisse, sed uoluntariam corporis passionem, nec captum à Iudæis, sed à se oblatū. **E**tenim qñ uult capitur, qñ uult labitur, qñ uult suspenditur, qñ uult non tenet. **Et dixerunt, inquit, illum vsq; ad supercilium montis supra quem ciuitas illorum erat edificata, ut præcipitarent eum.** Ipse autē transiens, per mediū illorum ibat.] **O**peior magistro discipulorum hæreditas. **D**iabolus uerbo deū tentat, Iudæi facto. Ille dicit, mitte te isti adoriuntur, ut mittant. **E**t quidem dñs supercilium montis præcipitandus ascenderat, sed per medium illorum, mutata subito uel obstupefacta furentium mente, descendit, quod adhuc sanare, q̄ perdere malebat: ut cū cassata uidentes suæ cœpta nequitie, à poscēda deinceps eius morte desisterēt. **N**ecdū em̄ uenerat hora passionis, q̄ nō quolibet sabbato, sed in parasceue pasche futura extiterat. **N**ecdum locū passionis, q̄ non in Nazareth, sed in Hierosolymis hostiarum sanguine figurabat, aderat: sed nec hoc genus mortis, qui crucifigendus à seculo præconcionabat, elegerat. **N**on igitur à Nazarethis præcipitari, non ab Hierosolymitis lapidari, nō inter pueros Bethleemitas ab Herode perimi, nō alia uel alia uoluit consummari morte. **Q**uod enim tali morte regie potestatis indicium, quo fidelium frōs armaretur, emineret? **S**ed solum crucis expectatum est uexillum, cuius figura & celerrimo dextera:

motu, contra maligni hostis tentamenta depingi, & ipsa nihilo minus figura monarchiæ singularis posset typus haberi, ut quod triumphum crucis exponens Apostolus ait: In nomine Iesu omne genu flectatur, caelestium, terrestrium & inferorum. Hoc est enim quod eiusdē crucis cacumina ad caelos tendunt, ima perunt, inferius cornua terra teguntur.

Philip. 2.

FERIA TERTIA
post Oculi. Matthæi XVIII.

In illo tēpore: Respiciens Iesus discipulos suos, dixit Simoni Petro: Si peccauerit in te frater tuus, uade & corripe eum inter te & ipsum solum. Et reliqua.

Pertinet hæc sentētia ad id quod superius dixit
Vt mundo ab scandalis. & Qui scandalizaue-
rit unū ex his pusillis, expedit ei, ut suspendatur
in collo eius mola asinaria, & demergatur in
profundū maris. Quia ergo superius dñs admonuerat scan-
dala fore uitanda, docet nunc qualiter eadem scan-
dala uitari possint, scilicet per pacem, & per concor-
diam, & per remissionem peccatorum. Si frater noster
in nos peccauerit, possumus ei dimittere, imò neces-
se habemus ut ei dimittamus. Si autē peccauerit in
deū, non est nostræ potestatis, sed in dei arbitrio con-
sistit. Quia scriptū est: Si peccauerit uir in uirum, pla-
cari ei potest. si deus autē in deū peccauerit, quis ora-
bit pro eo? Frater enim uester est, qui nobiscum pa-
trem habet in caelis, & nobiscum potest dicere, Pater
noster qui es in celis. Uade & corripe eum inter

Matth. 18.

1. Reg. 2.